

Rundskriv

Del II — nr. 2/1975.

fra

RIKSADVOKATEN

R. 1275/75

Oslo, 10. juli 1975.

Statsadvokaten i

Identifiseringsgruppen ved Kriminalpolitisenralen.

Ved kgl. res. av 25. april 1975 er det opprettet en identifiseringsgruppe ved Kriminalpolitisenralen. I instruksen for gruppen heter det bl. a. at dens oppgaver er:

1. A søke å fastslå identiteten når flere mennesker samtidig er omkommet ved fly-, skred, flom, skipsulykker eller annen katastrofe, og når ukjent lik eller rester av ukjent lik blir funnet.
2. Under identifiseringsarbeidet skal gruppen sikre bevis, som kan være av betydning for å fastslå årsaks- og ansvarsforhold ved hendelsen.

I instruksen heter det også at riksadvokaten kan gi nærmere bestemmelse om i hvilke tilfelle politikamrene skal varsle Kriminalpolitisenralen om saker som nevnt i instruksens punkt 1 og om samarbeidet mellom gruppen og vedkommende politikamre.

I henhold til dette bestemmer jeg at det i alminnelighet skal rettes henvendelse fra vedkommende politimester til Kriminalpolitisenralen om bistand fra identifiseringsgruppen i følgende tilfelle:

1. Når det blir funnet lik eller rester av lik av ukjent person og liket er i en slik tilstand at identifikasjon ikke er mulig ved enkle identifiseringsmetoder (f. eks. ved dokumenter, merker e.l. vedkommende har hatt på seg, særlig karakteristiske klesplagg, deformiteter eller andre karakteristika).
2. Ved katastrofer, dvs. plutselig inntrufne hendelser forårsaket av naturkrefter, ulykker eller menneskers forsettlige eller uaktsomme handlinger (flom, skred, flyulykker, skipsulykker, jernbaneulykker, eksplosjoner, branner osv.) i Norge og hvor flere personer er omkommet og noen av likene er i en slik tilstand at de ikke lar seg identifisere ved enkle identifiseringsmetoder.

I andre tilfelle kan vedkommende politimester be om bistand fra identifiseringsgruppen. Sjefen for Kriminalpolitisenralen avgjør om anmodningen skal imøtekommes. Oppstår meningsforskjell, forelegges saken for vedkommende statsadvokat, eventuelt riksadvokaten. Inntreffer en katastrofe i utlandet og flere norske statsborgere omkommer, må sjefen for Kriminalpolitisenralen i samråd med statsadvokat, eventuelt riksadvokaten avgjøre om gruppen skal rykke ut. Statsadvokaten bestem-

mer i tilfelle hvilken politimester skal lede etterforskningen i disse tilfelle. Av hensyn til utgiftene er det nødvendig at det foreligger samtykke fra Justisdepartementet hvis identifiseringsgruppen skal yte bistand i utlandet.

Jeg finner å burde presisere følgende: Det er den stedlige politimester som har ansvaret for og ledelsen av etterforskningen og sakens behandling med mindre dette ansvar etter gjeldende bestemmelser eller etter beslutning av meg er overført til et annet politikammer eller f. eks. til en undersøkelseskommissjon. Identifiseringsgruppen er således underordnet vedkommende politimester. Rapport om utført gransking og erklæring om utført identifikasjon gis til politimesteren.

Jeg minner også om betydningen av at det stedlige politi sørger for at åstedet snarest blir behørig sikret. Lik, spor m.v. må så vidt mulig ikke flyttes eller røres, men søkes vernet så godt som mulig (f. eks. tildekkes mot eventuell nedbør).

For øvrig viser jeg til rundskriv av 14. november 1973¹⁾ om etterforskning i alvorlige forbrytelsessaker — sakkyndig bistand — åstedsgransking, se også tidligere rundskriv av 24. oktober 1953.²⁾

Jeg minner også om rundskriv av 24. november 1962³⁾ om melding til Kriminalpolitisentralen om saknede personer og om funn av ukjent lik. Om fingeravtrykk av ukjent lik vises til rundskriv av 3. april 1970.⁴⁾

L. J. Dorenfeldt

¹⁾ Rundskriv nr. 6/1973.

²⁾ Rundskriv nr. 5/1953.

³⁾ Rundskriv nr. 5/1962.

⁴⁾ Rundskriv nr. 3/1970.